

ת"פ 67700/05/24 - מדינת ישראל נגד חגית בוכרע, אור גורש, לריסה טמנוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 67700-05-24 מדינת ישראל נ' בוכרע ואח'
תיק חיצוני: 238749/2023

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד
מדינת ישראל
1. חגית בוכרע
2. אור גורש
3. לריסה טמנוב

החלטה

בפניי בקשה להתיר למאשימה למסור את כתב האישום לעיון הורי הקטינים נפגעי העבירה, כבקשתם.

בתיק דנא הוגש כתב אישום נגד שלושת הנאשמות המייחס להן ריבוי עבירות של תקיפת קטינים בנסיבות מחמירות, לפי **סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין-התשל"ז**.

באי כח הנאשמות מתנגדים למבוקש.

ב"כ הנאשמת 1 נימק התנגדותו בפעולות קיצון של הורי הקטינים שהגיעו עד כדי תקיפת מרשתו.

ב"כ הנאשמת 3 נטע ההתנגדות בעובדה שהורי הקטינים צפויים להעיד ועל כן לשיטתו קיים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט. עוד הוסיף כי בשים לב להפצת כרוזים נגד הנאשמות כפי שכבר נעשה במקרה זה, ישמש כתב האישום כלי ניגוח נוסף ויביא לפגיעה ממשית בנאשמות.

מטעם ב"כ הנאשמת 2 לא התקבלה תגובה.

דין והכרעה

לשיטתי מדובר בבקשה שהנה למעלה מן הנדרש שכן התיק מתנהל **בדלתיים פתוחות**, כתב האישום אינו נוקב בשמות הקטינים (וממילא ניתן צו איסור פרסום שמם או כל פרט מזהה).

זכות עיון נפגעי עבירה בכתב אישום מעוגנת בסעיף 9 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, בזו הלשון:

"נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם או בהסדר לסגירת תיק כאמור בסימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי, לפי העניין, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) עיון כאמור בכתב האישום או בהסדר לסגירת תיק - אסור על פי דין;

(2) סבר פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות במשטרה, לפי העניין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור."

לפי תקנה 7(א) לתקנות זכויות נפגעי עבירה, התשס"ב-2002 אופן מימוש זכותם של נפגעי העבירה לעיין בכתב האישום יהא בפניה אל "הגורם האחראי" אשר הגיש את כתב האישום - שהוא בענייננו פרקליטת מחוז חיפה. על הגורם האחראי לתת החלטה מנומקת ובתוך כך, להתייחס אף לטענה כי קיים חשש מפני השפעה על עדות כלשהי והאם חשש זה מהווה "טעם מיוחד" כדרישת סעיף 9(2) לחוק זכויות נפגעי עבירה. וראה בעניין זה ברע"א 1403/19 פלוני נ' מדינת ישראל ות"פ (שלום אש') 11800-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני.

נימקה המאשימה את עצם הפניה לבית המשפט בקיומו של צו איסור פרסום, ומן המפורט אני למדה כי זו סבורה שלא קיימת מניעה למבוקש.

לא למותר לציין כי ברבים מן המקרים בהם מעורב "נפגע עבירה", מתקיימים הדיונים תחת צו איסור פרסום ו/או דלתיים סגורות, ברי כי בכך לא יהיה כדי לאיין זכותו לקבלת העתק כתב האישום, למעט חריגים, כלשון החוק.

נתתי דעתי לטענות הסנגורים המתנגדים למבוקש ולא מצאתי כי מתקיים חריג שבכוחו לסייג זכות זו, מושא ענייננו. אין בפגיעה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשמת 3, מבלי להקל בה ראש, מעבר לזו הכרוכה מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי, הגורמת מאליה לנאשם ולמשפחתו פגיעה בכל מישורי חייו אך אין בפגיעה זו כשלעצמה להוביל לדחיית הבקשה. וראו בעניין זה בש"פ 197/12 עמי חדד נ' מדינת ישראל. בכל הנוגע לטענות בדבר אלימות, קיימים הערוצים המקובלים להילחם בכך.

לנפגעי העבירה, אשר איש לא חלק על זהותם, זכות קנויה לעיין בכתב האישום למעט בסייגים המנויים בחוק. משכך, ומשלא התרשמתי כי העיון יפגע בזכויות הנאשמות באופן שאינו מידתי, מצאתי, יש מקום להיעתר למבוקש.

יתרה מכך, לא הצלחתי להבין מדוע הוצע על ידי המאשימה, למסור לעיון נפגעי העבירה כתב אישום חלקי, כל אחד בהתאמה לסעיפי האישום הרלבנטיים לעניינו בלבד. אמנם שמות עדי התביעה יכולים להוות פרט מזהה שאסור בפרסום, אך הצו כאמור אוסר חשיפת הקשר זה. ייתכן כי נכון יהיה לכל היותר להשחיר את שמות עדי התביעה הרלוונטים ו/או ראשי התיבות של נפגעים שאינם ילדי המעיין, אך קיימת חשיבות וזכות לנפגעים להכיר את התמונה המיוחסת לנאשמות בשלמותה.

ככל ונעלם היבט אחר מעיני - תוגש הודעת הבהרה.

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.